

saaledes faar ind, danne sig et Skøn over Sagen og altsaa tage et Standpunkt ud fra sine egne Overvejelser. Det er det, vi fra vor Side ikke ønske at gøre. Vi ønske at tage vort Standpunkt paa den højtærede Finansministers Autoritet for derved at pointere, at det i Fremtiden ogsaa udelukkende er ham, der bærer Ansvar og det fulde Ansvar for den nuværende Finanspolitik. Dette kan paa ingen Maade rammes af en saadan Lignelse som, at det var det samme som at lægge sig næsegrus for Finansministeren. Jeg vil snarere sige, at det er som at anbringe sig paa Ryggen af Finansministeren — saa faar han bære os frem.

I øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K.M.Klausen) — eller rettere sagt, jeg kunde have Lyst til at sige det, for jeg ved ikke, om det ærede Medlem er saa litterært udviklet, at han rigtig kan forstaa det. (*K. M. Klausen*: Nej, det er jeg sikkert ikke!), nej, det er det ærede Medlem sikkert ikke, men det kan være, at en eller anden af Deres Meningsfæller kan fortælle Dem, hvad det betyder; der sidder f. Eks. det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang)! Altsaa naar det ærede Medlem kom med en smagfuld Dyrelignelse om mig, vil jeg dertil svare, at den minder mig om et Vers af Heine, som jeg ogsaa godt kan anvende paa mig selv:

Ich bin ja nur ein Möpschen,
will auch nicht scheinen mehr
— alle die übrigen Herren

— det er d'Hrr. Socialdemokrater —
verstellen sich so sehr!

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 73 Stemmer mod 17.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Tyende.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3265 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

N. C. Jensen: Den Kommission, der blev nedsat i Henhold til Lov af 17. Maj 1905, blev i Virkeligheden ikke stillet ganske frit overfor Spørgsmaalet om Retsforholdet mellem Husbond og Tyende. Med Hensyn til Spørgsmaalet: Tyendelov eller ikke Tyendelov havde de Forhandlinger, der vare førte her i Tinget, to Aar før man enstemmigt baade i dette og det andet Ting gik til Nedsættelsen af denne Kommission, slaet fast, at det, Lovgivningsmagten vilde, var ikke en Ophævelse af Tyendeloven, men en Revision af Tyendeloven. Gennem alle disse Forhandlinger gik der en Erkendelse af, at der var noget at rette i Tyendeloven, men man fastholdt for øvrigt, og med Rette, at Tyendeloven ikke var, som det blev fremhævet fra forskellige Sider og ved mange Lejligheder, en Klasselov og en Undertrykkelseslov, da det, som Livet havde rettet ved Tyendeloven af 10. Maj 1854, havde gjort den til en Beskyttelseslov. Men, som sagt, Kommissionen stod — og det ønsker jeg at fremhæve ved denne Lejlighed — ikke frit overfor Spørgsmaalet: Tyendelov eller ikke Tyendelov, men den havde den Opgave at fremkomme med dels en Betænkning, dels et Udkast til en Revision af Tyendeloven.

Kommissionen opnaaede imidlertid ikke at komme til en samlet Indstilling, men delte sig i 3 Mindretal, og heller ikke disse Mindretal naaede hvert for sig til en samlet Optræden. Det første Mindretal har i sin Kommissionsbetænkning fremhævet, at de enkelte Paragraffer, hvorom der har været foretaget Afstemning, i Grunden hvile paa et Flertal, medens man ved den endelige Afslutning af Arbejdet har maattet indskrænke sig til at være et Mindretal. Det ligger i, at der af det sidste Mindretals Medlemmer, som foreslaar en Afskaffelse af den nuværende Tyendelov, var en ikke ubetydelig Del, der stemte sammen med det første Mindretal, og dette har saaledes kunnet hævde, at det har haft et Flertal i de Afstemninger, der ere foretagne over det Forslag, det har fremstillet. Men i øvrigt skal jeg med Hensyn til de 3 Mindretal sige, at de Standpunkter, de ere komne til at indtage, paa første Haand kunne synes at staa i et noget stærkere Modsætningsforhold, men ser man nøjere til, vil man snart blive klar over, at dette Modsætningsforhold i Virkeligheden er langt mere formelt end reelt. Det første og det andet Mindretal fremkom hver for sig med et Udkast til en ny Tyendelov og tilkende-